

ניקול קריחלי

אמא שלי החזיקה זוג מספריים ממש קרוב לצוואר שלי.
לא, זה לא כזה נורא כמו שזה נשמע.
לבשתי שמלה ממש יפה עם פרחים שצמודה באגן ומראה את הציצי ולאותה שמלה היו לולאות
כאלו בכתפיים שצצו כל הזמן, אז אמא שלי גזרה לי אותן.
ידעתי שהמספריים לא יפגעו בי, שאמא לא תפגע בי כי: א. ידעתי שהם שם רק כדי לגזור את
הלולאות המעצבנות; ב. אמא שלי בחיים לא תדקור אותי עם מספריים.
אבל עדיין, מסיבה כלשהי, לא יכולתי למנוע מגופי להרתע במעט מידיה של אימי שהחזיקה את
הנשק. תזוזה אחת לא במקום, ויכול מאוד להיות שהמספריים היו צבועים בצבע האדום של דמי
ואני הייתי שוכבת שם, על רצפת האמבטיה, כשמלתי היפה, חסרת אונים ופנים מול פנים עם
המוות.